

Список використаних джерел:

1. Барматова С. Інформаційно-комунікативний простір політики: обґрунтування основних структурних характеристик. *Актуальні проблеми соціології, психології, педагогіки*. 2013. Вип. 18. С. 27.
2. Вернадский В. Несколько слов о ноосфере. URL: [http://lib.ru/filosof Wernadskij/noos.txt](http://lib.ru/filosof/Wernadskij/noos.txt).
3. Довгий С. Інститут телекомунікацій і глобального інформаційного простору. URL: <http://www.itel.nas.gov.ua>.
4. Інформаційний простір. URL: <http://uk.wikipedia.org/wiki>.
5. Інформація. URL: <http://uk.wikipedia.org/wiki>.
6. Политические коммуникации, ред. А. И. Соловьев. Москва: Аспект Пресс, 2004. 332 с.
7. Шрайнер Ю. Концепции интеллектуальных систем. *Научно-информационный обзор*. Москва: Наука, 1988. 134 с.
8. Яковенко М. Інформаційний простір: філософські аспекти формування поняття. *Вісник Національного університету Львівська політехніка*. 2011. № 692. С. 26.
9. Robertson D. The Information revolution. Communication research. New York, 1990.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-279-4-67>

Matviienko L.

Candidate of Pedagogical Sciences,

*Associate Professor of the Department of Humanities and Social Sciences,
Poltava State Agrarian University*

INTERCULTURAL INTERACTION IN VIRTUAL SPACE

The intensification of the dynamics of migration processes is due to globalization trends. These same trends, through migration processes, lead to the interaction of cultures, which are influenced by the technologies of the information society. Information and communication technologies contribute to the interpretation of interpersonal and intercultural communication within the virtual information space. Virtual means of communication make it possible to smoothly organize intercultural interaction between representatives of different nations and cultures, to simplify access to special video and audio materials, and to build a stable connection between communication participants.

The spread and presentation of electronic images, audiovisual forms of interaction and Internet communications forces modern teachers of higher education institutions and translators to consider the cultural paradigm through the prism of virtual means of interaction.

In the conditions of the information age, in addition to borders caused by socio-cultural, religious and ethnic differences, virtual borders exist in the space created by information and communication technologies and network communications. Cross-border technologies of the information society, interaction and interpenetration of cultures do not take place on the real borders of the cultural landscape, but in the cultural fields generated by the new virtual reality. Intercultural interaction takes place with the help of IT technologies: modern network communities (social networks), information projects of collective interaction (online encyclopedias, online dictionaries) etc.

As part of the development of the global information society, intercultural communication in the virtual information space leads to the formation of «transculturality» as a result of mixing different cultures without losing cultural identity.

Virtual communication with the Internet is one of the most modern and technically organized interactive forms of intercultural communication.

Virtual communication is communication with a remote partner or a group of people using information and communication technologies [1]. Virtual communication has the following characteristics: indirectness, distance; interactivity, global intercultural character, anonymity of participants, wide opportunities for construction of personal and social identity, lack of status hierarchy, uncertainty and underdevelopment of social norms.

The main functions of information and communication technologies in the process of implementing intercultural communication in the virtual field:

- Information need function. The World Wide Web Internet is a huge information space in which information is searched, transmitted and stored.

- Communicative function. Today, virtual computer technologies allow communication over long distances, in real time and with a delay in time.

- Representative function. The use of IT technologies facilitates the opportunity to present the results of any work and mental activity.

- Self-representative function. The virtual environment makes it possible to create personal profiles, keep a personal diary, post personal photos, comments, and talk about yourself.

- Affective function. Communication with the help of virtual communications allows the transfer of the emotional content of an informational message.

The main forms of interaction during virtual intercultural communication, according to the level of interactivity, are synchronous and asynchronous.

During synchronous virtual communication, the participants interact in real time. This form of Internet communication is most common during distance learning. It also includes chats, online games, webinars, seminars, etc.

Asynchronous virtual communication provides the possibility of a delayed response. It includes social networks, messengers, and mobile applications specially designed for communication purposes.

Each type of virtual communication and information exchange contributes to the deepening of intercultural communication and interaction between representatives of different countries. As a participant in virtual communication, any user has equal opportunities to express his point of view, his thoughts and feelings, to present the specifics of culture among other users. This type of communication contributes to the deepening of intercultural ties and interaction in the information space of different ethnic groups and nationalities.

References:

1. Манакін В. Мова і міжкультурна комунікація. Навч. посібник для університетів. Київ: Академія, Серія «Альма-матер». 285 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-279-4-68>

Нєнов І. Г.

*кандидат політичних наук,
доцент кафедри довузівської підготовки,
Одеський національний морський університет,
заслужений журналіст України*

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКИХ МАСМЕДІА В УМОВАХ НОВОЇ ІСТОРИЧНОЇ ПАРАДИГМИ

1. Масмедіа (ЗМІ) з англійської – преса для загалу: звернення комунікатора (журналіста) до масової аудиторії, доступна багатьом читачам, телеглядачам, радіослухачам та інтернет– користувачам.

Відомий американський вчений Геб Каєн вживає стереотип масмедіа для позначення вебкультури серед молоді ХХ століття. В асоціальних елементів, що не приймають традиційні культурні цінності, пропонують і вживають наркотики, підтримують окультні погляди, користуються соціальним жаргоном, отруюючи громадськість своєю брудною ідеологією, головним прийомом у них була маніпуляція громадської